

גילוי נאות הוא שמעת לעת כשבקרתי בביהס היה לי חשק לנגן איתך, לא צלח, וזאת תחושת פיספוס שתלווה אותי.

אבי יקר ואהוב, השארת את הנגינה שלך טהורה ולא הפכת אותה למקצוע, אלא כאמצעי להבעה וקרוב לבבות, ביתכם הוא בית של שימחת הניגון ובית להתוועדויות שמעניק שפע רוחני לכל מי שנפשו צמאה לניגון היוצא ממקום של קדושה וטהרה. אתם גם דואגים להמשך הדורות וילדיכם שותפים לנתינה המיוחדת הזאת

המפגש האחרון שלי איתך גם קשור איכשהו להבעה מוסיקאלית שאף היא חרוטה בליבי ומצלצלת לי באוזן בעוצמה שאין כמותה וזה האופן בו נשאת את דברי החיזוק לפני היציאה לקרב

כאן פגשתי את איש האמונה והביטחון שבך במלוא הדרו ועוזו

עבורי לפחות, היתה להם עוצמה של לפחות אם לא יותר, מתזמורת סימפונית שמנגנת את החמישית של בטהובן

אני מרגיש שאלו רגעי שיא של ביטוי כח האמונה בנצח עם ישראל.

אבי יקר, אשרי שזכיתי, אתה מודל עבורי, יש לי הרבה לשתף את מכרי ותלמידי, ע"מ שיכירו את דמותך הנפלאה וימשיכו את דרכך המיוחדת כל כך

ולך רחלי יקרה והילדים, אין בפי מילים כעת..

אולי דרך הנגינה נוכל לבטא זאת

ת.נ.צ.ב.ה

באהבה רבה

בשברון לב

ובתקווה לחיים טובים ובשורות טובות

איתן קירש

ב"ה אור לכ"ז תשרי תשפ"ה (29.10.2024)

דברים לזיכרו של אבי גולדברג גיבור ישראל הי"ד

אני בהלם מוחלט, הלב נשבר ומסרב להאמין

אבי עלה בסערה השמימה!!

לא יכול להרדם ומוצא נחמה פורתא בכתיבה

פגשתי אותך בכליזמרים בצפת, איפה שהוא בסוף שנות התשעים אולי תחילת האלפיים..

כשבשעתו הופעתי והייתי שליחם של משפ' שנוולד בניהול סדנאות כלליזמרים צעירים ותחרות (ידידותית) לזיכרו של בנם מאיר שנפל בפיגוע בכפר דרום.

לקראת סוף הסדנה הגעת: עלם חמודות עם חיוך מבויש קמעה, עיניים נוצצות וקלרינט בתרמילך, והבעת את רצונך להשתתף בתחרות. זה היה נפלא בעיני שבחור עולה לפסטיבל שבצפת עם כלי נגינה ומוכן ומזומן לכל הרפתקאה מוסיקאלית כאותם נגני הגיטרה שנזרקים וישנים על החוף ובין לבין מנגנים בכיף. היה ברך משהו כזה אבל לא בדיוק..

לעיתים לחבר'ה האלו ישנה "פזזה" ו"מניירות" וסחבקות זה ממש נחמד אך לא תמיד ישנו הטעם הטוב. מבחינה זאת נגינתך שלך היתה שונה והתאפיינה במוסיקאליות יתירה, בענווה בעומק ובשימחה שמתפרצת ומגיעה אל לב השומע.

אני שמעתי את זה מהצליל הראשון ולשימחתי גם השופטים שמעו והעניקו לך ללא היסוס את הפרס הראשון. אין לי ספק שזה אצלך היה ממש "על הדרך", ספונטני במאה אחוז ולא בכוונת מכוון לעלות לצפת כדי להתחרות ע"מ לקבל את הפרס, פשוט לנגן בכיף ולהופיע. מה שנקרא נגינה לשמה!!

אני שמרתי בליבי ובאוזני את דמותך ואת הצלילים..

מעניין וכנראה לא מקרי, שבאותה תקופה, ואולי קצת לפני הכרתי את רחלי דרך קשרי קירבה למשפחתו של אחד מתלמידי המשמעותיים שבחיי.

לימים קבלתי הזמנה לנגן בחתונתם, ניגנתי בלא מעט אירועים אולם זאת חתונה שלא אשכח כל חיי, החל מההתוועדות של כיסא הכלה- המלכה בו ניגנו ושרו חברותיה של רחלי והיתה אוירה של קדושה טהרה ושימחה שלא ראיתי כמותה ואני ליוויתי אותן במרחק מה, אך היה לי יותר מעניין להקשיב ולספוג מאשר לנגן..

בהמשך יצאו הבחורים וליוו את אבי בניגון ד' בבות. את האוירה הנשגבת שהיתה בתהלוכה הזאת לא אשכח לעולם! ניגנתי ושרתי את הניגון הזה לא מעט פעמים אך הביצוע הזה היה מושלם, כנראה שהיה חיבור נכון לכוונותיו של בעל התניא שחיבר אותו בכוונת מכוון.

לימים ביקשתי מהם עותק של הוידאו כדי שאזכר ברגעים המיוחדים האלו

אחרי מס' שנים נפתח מעגל נוסף: נפגשנו בתיכון הימלפארב שאני גאה לומר שבני מתחנכים בו. שנינו התרגשנו להפגש שוב וזכיתי לחיוך ולחיבוק. גם ילדי עד הרגע האחרון זכו לכך. מבחינתי היית ותהייה אחד הסמלים של הימלפארב וגורם משמעותי לתחושת הביטחון שלנו כחורים שהילדים שלנו נמצאים בידיים טובות ויש על מי לסמוך. אני ככ שמח ששיא זכה לנגן איתך גם במהלך פעילות ההתנדבות בתיכון וגם בקייץ האחרון, איתך ועם רחלי במסגרת שבת השליחים של תורה מציון, יהל שלנו זכה למילים חמות על הקריאה בתורה ואין לי ספק שהן תלווונה אותו כל חייו.